

Møde med den korsfæstede

Jens Galschiøt mødte avisens verdenskløge fotografpraktikant, og en **begeistret meningsudveksling** opstod på pladsen bag Domkirken.

AF PETER ABILDGAARD
PEAB@STIFTEN.DK

ÅRHUS: Opstilling 1: Kunstneren Jens Galschiøt vimser energisk rundt på Mathilde Fibigers Plads i Århus og viser sine evner som den omsorgsfulde vært, der inviterer gæsterne på kaffe, kage og... korsfæstelse. Man er vel lidt af en provokatør. Det har han altid været. Men der er dyb alvor bag provokationen.

Opstilling 2: Avisen henvender sig til kunstneren for at aftale fotografering ved skulpturen, den korsfæstede grunde

teenager. Kunstværket er netop kommet til pladsen direkte fra den seneste placering ved Københavns Domkirke.

Avisens fotograf har følge af denne uges erhvervspraktikant, Kia Kristensen, 20 år, som går på VUC-enkeltfag.

Jens Galschiøt oplyser imødekommende, at han sandelig også tager mange erhvervs- og skolepraktikanter ind på værkstedet i Odense. Det har han haft stor glæde af.

- Sidst var det såmænd en pragtfuld knægt, Rasmus, som er troende katolik. Han var

med til at klargøre skulpturen, inden den skulle placeres ved Københavns Domkirke. Han indrømmede, at det ramte hans følelser, men han sagde også, at han var enig i, at den fortolkning af prævention, som den katolske kirkes ledere står for, er helt hen i vejret. Sådan tror jeg, at de fleste katolikker i Danmark tænker.

Opstilling 3: Kia Kristensen bliver bedt om at sige sin mening om skulpturen, og pludselig opstår der spændende kemi mellem den gamle provokatør og den unge allerede verdenskløge kvinde.

- Skulpturen er skræmmende, siger Kia Kristensen. Men det er også den effekt, den skal have. Jeg er lige kommet hjem fra Kampala i Uganda, hvor jeg arbejdede som frivillig i et børnehjem. Jeg har selv set og følt mig dybt berørt af konsekvensen af HIV-smitte blandt børn. Jeg synes, det er godt, når man som Galschiøt vil lave kunst med kant.

Jens Galschiøt modtager begejstret synspunktet og oplysningen om Kias besøg i Uganda og udtrykker respekt for hendes arbejde.

- Jeg er lige kommet hjem fra Nairobi i Kenya, hvor en anden udgave af den korsfæstede teenager var opstillet ved en meget stor konference for verdens græsrodsorganisationer. Mange afrikanske kvinder kom hen til min skulptur og i første omgang skældte de mig ud for blasfemi. Men da jeg forklarede dem nærmere, hvad min mening var med pigen og korset, blev de meget glade og

hentede andre kvinder, som skulle se den. De kendte alle sammen meget unge kvinder, som var blevet ramt af sygdommen eller havde haft en uønsket graviditet.

Kia Kristensen nikker og synes endnu mere om skulpturens budskab.

Opstilling 4: Den officielle afsløring på pladsen bag Århus Domkirke var bestemt til kl. 12 i går. Hele selskabet respekterer, at ringningen fra kirken slutter, også de ni bedeslag.

Formanden for menighedsrådet, Bjarne Ørum, byder hjerteligt både kunstneren og skulpturen velkommen til Århus.

Jens Galschiøt holder en engageret tale uden manuskript og angriber bl.a. den katolske pave, som hævder, at brug af prævention og kondomer er en form for abort. Han fortsætter:

- Skulpturen er kaldt "I Guds Navn". Jeg synes, at alle kristne, som hører dette, bør stille sig frem og sige, at det ikke er i vores Guds navn at forbyde prævention. Den katolske kirke er på vildspor. Vi vil ikke have, at vores Gud bliver brugt til at skabe ofre for HIV og påkalder skyldfølelse for sex.

JENS GALSCHIØTS SKULPTURER

Fra på lørdag udstilles en samling af Jens Galschiøts skulpturer i Galleri Jarsbo, Skolebakken 7, Århus
Åben lørdag kl. 11-15 og søndag kl. 13-16
Andre dage kl. 12-18, onsdag lukket

"Skulpturen er skræmmende, men det er også den effekt, den skal have."

KIA KRISTENSEN, fotopraktikant

Århus Stiftstidende

15-02-07

Bladgruppe: Regionale dagblade
Oplagstal: 52800
Læsertal: 169000
Udgivelsesområde: Århus Amt

Jens Galschiøts skulptur er nu opstillet i haven ved Kvindemuseet og tæt ved Århus Domkirke.

FOTO: AXEL SCHÜTT

Kia Kristensen kender fra frivilligt arbejde i Afrika godt tragedien bag manglende oplysning om prævention eller direkte forbud "i Guds navn". Her ses hun med kunstneren Jens Galschiøt.

FOTO: AXEL SCHÜTT

Århus Onsdag

21-02-2007

Bladgruppe: Lokale ugeaviser
Oplagstal: 165030
Læsertal: 355000
Udgivelsesområde: Århus Amt

JP Århus

15-02-07

Bladgruppe: Lokale dagblade
Oplagstal: 65000
Læsertal: 165000
Udgivelsesområde: Århus Amt

Korsfæstet 1014 gravid teenager

ALLE DAGE: Jens Galschiøts skulptur "I Guds Navn" kan indtil udgangen af marts ses på pladsen ved Århus Domkirke.

Skulpturen forestiller en korsfæstet gravid teenager. Galschiøts mission er kort og godt at gøre opmærksom på korstoget mod prævention og seksualoplysning, der er blevet søsat af kristne fundamentalister - med paven og George W. Bush i spidsen, som det bemærkes.

Værket er i øvrigt den første af en række lignende skulpturer, der i fremtiden skal opstilles rundt omkring i verden.

● "I Guds Navn", v. Århus Domkirke, til udgangen af marts.

KUNST

Geniale Galschiøt

Selv om jeg glæder mig til Fortællerbrønden, beundrer jeg i langt højere grad Jens Galschiøts provokerende og debatskabende kunst, især som når han med skulpturen med den korsfæstede, gravide teenager vælger at censurere sit eget kunstværk for ikke at løbe nogen risiko for et totalforbud eller at ødelægge budskabet - genialt udført ved at gøre korset til en pæl samtidig med, at kvinden stadig har hænderne i korsfæstelsesposition.

Dygtigt, klogt, lige til grænsen og for mig at se særdeles positivt, at Jens Galschiøt vælger at tilpasse sin kunst efter den kultur, den skal fungere i uden dog at gøre knæfald.

Anne Grethe Mikkelsen

Peter Willemoes Vej 163, Odense SØ

Fyens Stiftstidende

14-02-07

Bladgruppe: Regionale dagblade
Oplagstal: 61907
Læsertal: 183000
Udgivelsesområde: Fyns Amt

Kvinden, kirken og korsfæstelsen

Kunstneren Jens Galschiøts kontroversielle skulptur "I Guds Navn", der er en protest mod den katolske kirkes syn på prævention, står nu i Århus.

PROTEST 1014
Af JØRGEN HANSEN

■ Symbolikken i placeringen kunne ikke være mere tydelig, da kunstneren Jens Galschiøts syv meter høje krucifiks med en ung korsfæstet kvinde i kobber i går formiddags blev opstillet i Århus. Ikke alene er det syv meter høje værk, "I Guds Navn", placeret i Mathilde Fibigers Have; opkaldt efter kvindesagspioneren, der som den første skrev om kvindernes frigørelse, og i øvrigt blev begravet i Århus, men skulpturen vil i den kommende tid også være nabo til Kvindemuseet og Århus Domkirke.

Jens Galschiøt er selv godt tilfreds med placeringen:

»I København stod skulpturen foran Domkirken, men symbolikken her i Århus er meget tydelig: "I Guds Navn" er en protest mod kristne fundamentalisters overgreb mod alverdens kvinder ved at påstå, at

prævention er en form for abort og derfor ifølge Bibelen ikke tilladt. En sådan seksualpolitik har jo kolossale konsekvenser. Se blot til aids-situationen i Afrika!«

Pavelig provokation

Projektet har været flere år undervejs:

»Jeg hørte for fem-seks år siden Paven udtale sig om, at brugen af kondom var en form for abort. "Det kan ingen mene", var min første reaktion, men da jeg samtidig erfarede, at der var visse modifikationer undervejs fra Vatikanet, besluttede jeg at afvente situationen. Men intet skete, og da den katolske kirke i sin tid var 100 år om at erkende, at jorden ikke er flad, men rund, besluttede jeg mig for at gennemføre projektet. Men så kom Muhammed-krisen, og da jeg ikke ville blande de to ting sammen, ventede jeg endnu et år.«

Titlen "I Guds Navn" er valgt meget bevidst:

»Den romersk-katolske kirke og Bush-regeringen danner en magtfuld alliance, hvor de i Guds navn påberåber sig retten til at prædike seksuel afholdenhed indtil ægteskabet og forbud mod prævention.

Da vi, f.eks. som protestanter, har den samme Gud, må vi gøre opmærksom på, at dette korstog ikke føres i vores navn.

På samme måde som muslimer i Gellerup og Vollsmose ofte kræves til regnskab for en bombesprængning i f.eks. Djakarta i Koranens navn, må vi som dem sige, at kristne fundamentalisters overgreb ikke sker i vores guds navn: Det er misbrug af Guds navn.

Global mission

Jens Galschiøts skulptur var opstillet foran Københavns Domkirke fra den 1. december. Nu vises den i Århus til udgangen af marts. Desuden har han netop fremvist to kopier i Nairobi, og det er hans plan, at skulpturen i år også skal vises i Vatikanet og i USA.

Han håber at medvirke til en global diskussion:

»Det er ikke nemt, ind-

rømmer jeg, men det er på den anden side en nødvendig diskussion. Ønsker vi ikke, at fundamentalister, uanset religiøst ståsted, sætter dagsordenen, må vores politik bygge på Oplysningstidens tænkning, så vi undlader at bruge religiøse argumenter på det politiske område. Argumenterer man religiøst, sætter man sig i Guds sted. Derfor er det nødvendigt, at progressive kristne tydeligt får sagt, at de ikke ønsker "deres" Gud misbrugt i en konservativ tolkning af Bibelen.

Gitte Jarsbo, som har været med til at formidle opstillingen i Århus, åbner i øvrigt på lørdag en udstilling af Jens Galschiøts andre skulpturer.

Der er fernisering i Galleri Jarsbo på Skolebakken lørdag, og blandt de udstillede værker vil være skulpturer fra happenings, mytologiske figurer, fragmenter fra Skamstøtten og kristne figurer.

Den udstilling kan ses til den 13. marts, medens "I Guds Navn" vil blive stående marts måned ud.

joergen.hansen@jp.dk

Foto: CASPER DALHOFF

SYMBOLIK - »I København stod skulpturen foran Domkirken, men symbolikken her i Århus er meget tydelig: "I Guds Navn" er en protest mod kristne fundamentalisters overgreb mod alverdens kvinder ved at påstå, at prævention er en form for abort og derfor ifølge Bibelen ikke tilladt. En sådan seksualpolitik har jo kolossale konsekvenser. Se blot til aids-situationen i Afrika!« Lød Jens Galschiøts (th) bemærkninger til sin syv meter høje skulptur, der nu kan ses i Mathilde Fibigers Have ved Kvindemuseet. Til venstre tidligere rådmand Bjarne Ørum under afsløringen.

Bladgruppe: Landsdækkende dagblade
 Oplagstal: 28000
 Læsertal: 101000
 Udgivelsesområde: Landsdækkende

Kunst med ambivalens

I Guds, kunstens og berømmelsens navn – eller hvordan man skaber mediehyge ved hjælp af politik, fattigdom og religion. Hvor langt kan man tillade sig at gå 'i kunstens navn', og virker det efter hensigten?

KRONIK
 af Matilde Boye Digmann

Normalt har jeg ingen problemer med at bestemme mig for, om jeg bryder mig om et kunstværk eller ej. Med andre ord er det kun sjældent, at mine kunstopplevelser er præget af ambivalens. Så når min dømmekraft som i dette tilfælde slås ud af kraft, inspireres jeg til at finde ud af hvorfor.

Kunstværkerne, som har påført mig denne ambivalens, er skabt af de to danske kunstnere Jens Galschiøt og Kristian von Hornsleth. Begge kunstnere arbejder med social og politisk kunst, og begge påstår, at de bruger kunst som et middel til at gøre verden til et bedre sted. Et andet sammenfaldende træk mellem kunstnerne er, at de begge sigter efter at højne levestandarden i Afrika – hvor Galschiøt angriber kristen fundamentalisme, er det Hornsleths mål at skabe debat om frihed og *fair trade*. De fleste kan nok blive enige om, at fundamentalisme, ulighed og eksploitering skal

bekæmpes, og det er således ikke kunstværkernes udtalte mål, som gør mig usikker i bedømmelsen af dem. Det er snarere kunstnerens diskurs, jeg finder problematisk, da den antyder, at der muligvis er en skjult dagsorden, som er langt mindre nobel end kunstnerens hævdede mål. Og hvad værre er, har jeg på fornemmelsen, at denne agenda faktisk afhænger af hjælpeløsheden hos de selv samme mennesker, som Galschiøt og Hornsleth hævder at ville hjælpe.

Galschiøts seneste bronzeskulptur, med titlen *In the Name of God*, forestiller en korsfæstet gravid teenager i naturlig størrelse på et gigantisk kors. Kunstværket er, ifølge kunstneren, tænkt som et frontalangreb på både Bush-regeringen og fundamentalistisk katolicisme i Afrika. Ifølge Galschiøt skal værket vække opmærksomhed omkring ofrene for manglen på seksualundervisning og forbudet mod kondo-

mer i Afrika, som i høj grad er resultatet af en 'kristen' moral, mens titlen ironiserer over de enorme menneskelige ofre som bringes 'i Guds navn'. Indtil videre har skulpturen været opstillet i Danmark og Nairobi, og planen er, at den ligeledes skal opstilles i Vatikanet og i Dallas, Texas.

Kristian von Hornsleths projekt bærer titlen *We Want to Help You, but We Want to Own You*. Hornsleth tilbyder husdyr til afrikanere til gengæld for, at de ændrer deres navn til Hornsleth. Målet er at købe alle indbyggerne i landsbyen for endelig at døde selve byen 'Hornsleth'. Under paroler om kunstnerisk frihed og en ideologi, som proklamerer, at kunstens mission er at skabe debat, opstiller Hornsleth således to ekstremer – fattigdommen i Den Tredje Verden versus vestlig kapitalisme – og anvender dem i et projekt, som kun giver mening som kunst, hvis man ser det inden for rammerne af et vestligt (udvandet) kunstbegreb. Hornsleth argumenterer for, at hans projekt genindfører so-

cial kunst, og for at kunsten kan ændre verden, men det er svært at lade være med at spekulere over, hvad han selv får ud af projektet.

Det politiske budskab

Og det er netop dette nagen- de spørgsmål, som gør mig så ambivalent i receptionen af Galschiøt og Hornsleths værker. Vil det rent faktisk hjælpe det afrikanske folk at rejse en statue i Vatikanet? Er Hornsleths projekt en avantgardistisk integration af liv og kunst? Er det overhovedet kunst? Handler det om personlig anerkendelse eller om social ulighed? Vil den almindelige forbi-passerende være i stand til at afkode det politiske budskab i den korsfæstede teenager, eller vil de kun se det umiddelbare – et angreb på deres tro? Eller, for at opsummere, er alt tilladt 'i kunstens navn'?

Selvom det er tydeligt, at Galschiøt forsøger at skabe opmærksomhed ved at provokere sit publikum, må jeg indrømme, at hans skulptur egentlig ikke formår at provokere mig. Måske fordi det er det eneste, den forsøger at

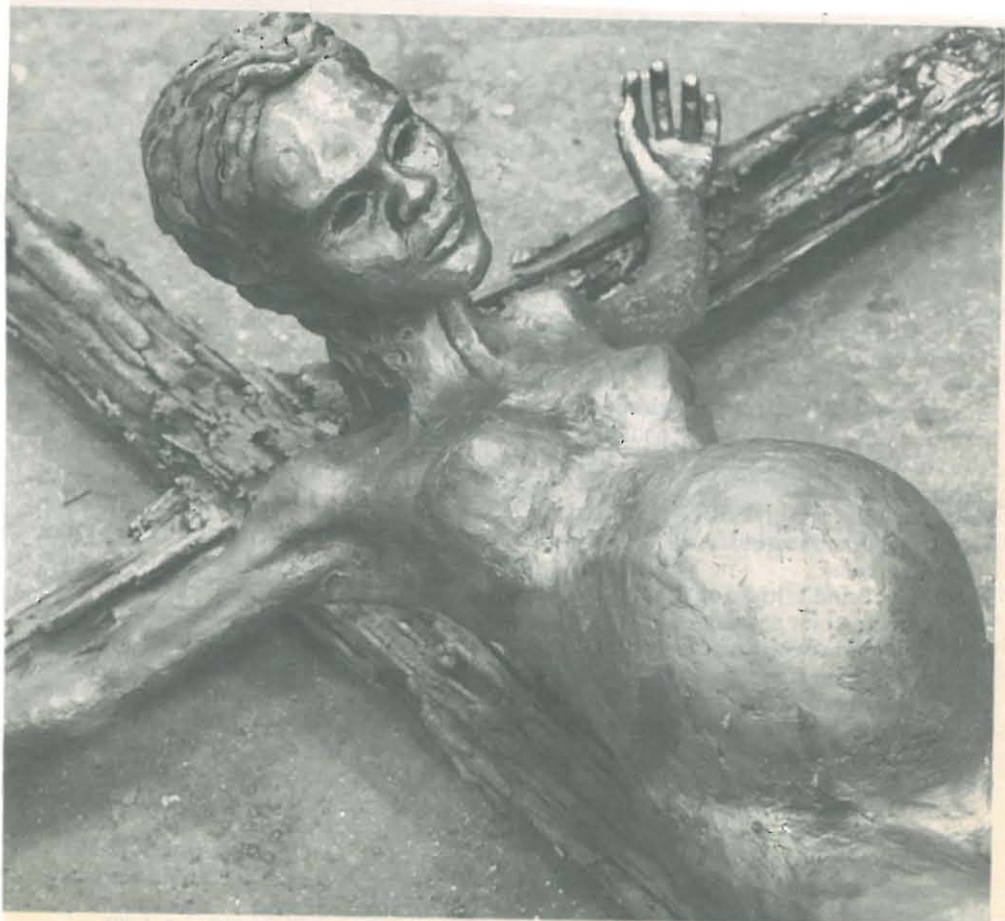
gøre, og fordi der efterhånden skal en del til at få mit pis i kog, når det kommer til kunst. Måske virker den irrelevant og malplaceret i kraft af, at den er tænkt som kontroversiel og netop derfor ikke er det.

Jeg kan ikke komme uden om den snigende mistanke om, at kunstnerens udtalte mål (»at rette en skarp kritik mod fundamentalisternes fortolkning af biblen samt at rette folks opmærksomhed mod retten til prævention og seksualundervisning«) i virkeligheden kun er en kamouflering af det virkelige mål: at opnå anerkendelse som kunstner og som individ. Denne mistanke voksede sig stærkere, da jeg for nylig læste et meget sigende interview med kunstneren hvor han, da han blev spurgt, om han var forberedt på voldsomme reaktioner på værket, svarede med dette diskursive slip up:

»Det anser jeg for ret sandsynligt – måske kommer der endda protester fra den amerikanske præsident George W. Bush eller fra selveste paven!«

Og det er, som om denne form for adfærd er en voksende trend på en kunstscene, hvor alt er tilladt, og hvor det synes nødvendigt at anvende drastiske metoder for at få publikums opmærksomhed. Det virker, som om kunstnere er parat til at gøre næsten hvad som helst for at vække afsky hos publikum – i berømmelsens navn. Det er selvfølgelig ikke et nyt fænomen, at når kunstnere udsiger deres værker til at være

Jens Galschiøts bronzeskulptur 'In the Name of God'

politikere, kan gøre, hvad der passer dem, da de opererer under kunstens autonomi.

Her melder sig to spørgsmål. For det første må man spørge, om ikke Hornsleths projekt grundlæggende er præcis lige så subjektivt og selvreferentielt som den for-avantgardistiske kunst, han angriber. Selve det faktum, at han kan kalde projektet 'kunst', støtter sig jo til forestillingen om 'kunstneren' som et særligt individ, hvis signatur kan forhøje markeds- eller opmærksomhedsværdien uendeligt. Det er netop signatursens vigtighed, som Hornsleth her fører videre ud i absurditetens afkroge – en leg, som mange kunstnere har leget før ham, og som i høj grad afhænger af et meget traditionelt kunstbegreb.

Det andet spørgsmål, som melder sig er, hvorvidt kunstens autonomi fuldstændigt fjerner ethvert moralsk ansvar fra kunstnerne? Dette spørgsmål er, selvfølgelig, irrelevant i Hornsleths optik, da han påpeger, at »grundlæggende tror jeg på fri handel. Du sælger noget til mig,

kanne give dem et smukt navn og skabe noget kunst«.

I fraværet af ironisk distance gør Hornsleths diskurs det her overordentligt tydeligt, at han hverken ser sit projekt som amoralsk eller som et middel til at udpege skævheder i handelsbetingelserne mellem Europa/USA og Afrika. For Hornsleth er det at fjerne menneskers identitet i bytte for et par grise eller geder virkelig *fair trade*.

Støtte og presseomtale

For den termen 'kunst' i dag er forholdsvis meningsløs, er det oftest i tilfælde, hvor kunstneren kan opnå støtte eller presseomtale, at begrebet bringes på bane. Og et rigtig godt middel for at opnå omtale er netop at arbejde med svage individer eller med mennesker, som kun sjældent omtales i den offentlige diskurs. Dermed synes Hornsleths avantgardistiske drøm snarere at handle om at udvide kunstens privilegerede autonome diskurs samt den særlige opmærksomhed, kunsten har nydt, end om at integrere kunst og liv. Sæd-

en refleksion over, de politiske strukturer i samfundet. Men er det kun symbolsk, når Galschiøt og Hornsleth blander kunst, politik og religion – er det udelukkende for at pege på samfundsmæssige uligheder, eller er det rent faktisk politik i den reneste form? Jeg må indrømme, at jeg stadig ikke er sikker og derfor må lade ambivalensen vinde. Og måske er det ikke så dårligt endda – det sætter i hvert fald tanker i gang. Spørgsmålet er så, om det er de rigtige tanker – for ligesom Bjørn Nørgaards hesteslagting i 1970 var et forsøg på at anskueliggøre Vestens ligegyldighed over for Vietnamkrigens gru, men kom til at handle om dyremishandling, således også i disse tilfælde – hvor værkerne, netop fordi de er kunst, obstruerer udsynet til de problemer, kunstnerne hævder at ville sætte i perspektiv og i stedet kommer til at handle om kunstner-individet, kunstbegrebet og forargelsen.

Matilde Boye Digmann er kunsthistoriker og freelance kunstkritiker

kunst, garanteres værket en speciel form for opmærksomhed, som er meget højere end den opmærksomhed, det samme objekt eller den samme handling ville have fået, hvis den ikke havde været 'kunst'. Ikke desto mindre er det nyt, at kunstnere begynder at involvere 'uskyldige' mennesker som et våben i

faktisk i høj grad om for eksempel mode- eller reklamebranchens forretningsstruktur, hvor produkter og ydelser knyttes til politiske, sociale eller religiøse aspekter for at højne opmærksomheden omkring dem.

Integration af liv og kunst
 Mens Galschiøt hovedsaglig

om kunst, som i det følgende udsagn:

»Hele modernismens idégrundlag ændrede forestillingen om kunst som et selvreferentielt og subjektivt udtryk... Og for øvrigt nåede modernismen aldrig landsbyerne i Uganda.«

Hornsleth ser altså sit projekt som avantgardistisk og

Fyens Stiftstidende

08-02-07

Bladgruppe: Regionale dagblade
Oplagstal: 61907
Læsertal: 183000
Udgivelsesområde: Fyns Amt

Kunstner afværgede religiøs konflikt

Jens Galschiøt brækkede kors i stykker og undgik diskussion om gudsbespottelse

ODENSE: En nordirer var årsag til, at den odenseanske kunstner Jens Galschiøt pillede den vandrette del af korset ud af sin skulptur med den korsfæstede teenager. Nordirerens flammende fundamentalisme kunne have kostet hele projektet livet, og derfor valgte Galschiøt at censurere sit eget kunstværk.

- Danskerne blev beskyldt for blasfemi, og jeg var godt i gang med at blive beskyldt for at besudle andre menneskers tro. Korset med teenageren blev sammenlignet med Muhammed-tegningerne, og for ikke at løbe nogen risiko for et totalforbud eller ødelægge budskabet, valgte jeg at gøre korset til en pæl, fortæller Jens Galschiøt, som netop er kommet hjem fra Nairobi i Kenya.

- Det tog luften ud af en bebudet demonstration. Og derfor kom det stadig til at handle om pavens og Bush' modstand imod kondomer. Det lykkedes ikke at dreje diskussionen over på blasfemi, og nu nøjedes ireren med at samle underskrifter ind mod de gudsbesudlende danskere, siger Jens Galschiøt.

Den gravide teenager havde stadig sine hænder i korsfæstelsesposition.

Men ændringen af kunst-

Som en skamstøtte over den katolske fundamentalisme i forbindelse med sex og beskyttelse. Sådan karakteriserer Jens Galschiøt sin provokerende skulptur, der først blev sat op ved domkirken i København. - Den katolske kirkes afvisning af kondomer har kostet menneskeliv i Afrika, siger Jens Galschiøt.

FOTO: JOHN FREDY

værket/provokationen førte på verdensmødet omkring sociale forhold til at mene, at den fynske kunstner havde gjort knæfald for de fundamentalistiske kræfter.

Tilpasningsvenlig

- Jeg mener ikke selv, at der er tale om knæfald. Jeg tilpasser ofte mine kunstinstitutioner efter den kultur, de skal fungere i. F.eks. har jeg lavet en speciel skulptur til Kenya og USA med tøj, der tildækker kønsdelene for at undgå en ophidset diskussion om nøgenhed, der er tabu mange steder, siger Galschiøt.

Han havde sin krucifiks-

skulptur med til Nairobi for at sætte fokus på de kristne fundamentalisters forsøg på at ændre verdens seksual- og præventionspolitik ved at påstå, at det er en form for abort og imod Guds vilje at bruge kondom. En holdning der ifølge kunstneren vil få katastrofale konsekvenser for spredningen af aids.

Skulpturen blev positivt modtaget både af deltagerne på World Social Forum og ved demonstrationerne i Nairobis gader, hvor den blev kørt rundt. Især kvinderne identificerede sig med skulpturen. Der blev uddelt 15.000 plakater med forkla-

rende tekst.

Galschiøt havde opstillet et sit trækors med sin teenager-skulptur midt på Kasarani stadion, hvor de 87.000 deltagere i World Social Forum havde sat hinanden stævne. Skulpturen var forsidestof i de lokale medier på linje med Desmond Tutos deltagelse.

Også internationale medier som CCN og Reuters interviewede Galschiøt i forbindelse med deres omtale af WSF 2007.

AF IVAR JUEL NORDENTOFT

ijn@fyens.dk

Bladgruppe: Lokale dagblade
 Oplagstal: 22000
 Læsertal: 56100
 Udgivelsesområde: Århus Amt

Retten til prævention

1014

En gravid teenager hænger stigmatiseret på et kors ved Domkirken i Århus. Hun er uskylden selv, men betaler prisen for sin uvidenhed.

Af Thomas Nielsen

> Jens Galschiøts syv meter høje skulptur 'I Guds Navn' troner foran Kvindemuseet i Mathilde Fibigers Have i Århus.

»Det er et skulpturelt opråb til hele verden om at kæmpe mod den katolske højrefløjs budskab om, at kyskhed er den eneste kur mod aids. Den advarer direkte mod prævention, som kirken sætter lig med abort,« fortæller kunstneren Jens Galschiøt, da URBAN fangede ham inden offentliggørelsen af det midlertidige kunstværk ved Domkirken.

Jesu uskyld

Jens Galschiøt er vendt hjem fra en rejse til Afrika, hvor hele problemstillingen udspringer:

»At prævention er som abort, kommer du ingen steder med i lande som Danmark. Derfor tager den katolske kirke fat i randområder som Afrika, hvor den fortæller, at kuren mod aids er afholdenhed fra sex. I store dele af Afrika er befolkningen uvidende om aids, så de boller bare,« fortæller kunstneren, og kigger op på den unge korsfæstede gravide kvinde:

»Korsfæstelsen er symbol på uskyld - Jesu uskyld. Det er uskylden, der er kommet over hende. Hun har ikke lært at bruge prævention, og nu er hun stigmatiseret.«

Opstandelse i Afrika

Skulpturen har allerede været i Kenya, hvor den vakte opstandelse blandt en folkemængde på 100.000 mennesker:

»Det var en irsk fundamentalist, der med en meget voldsom retorik fik en

»PRÆSIDENT BUSH OG PAVEN danner en magtfuld alliance, hvor de prædiker seksuel afholdenhed indtil ægteskabet som eneste metode til at undgå HIV/aids og uønsket graviditet. De vil bombe seksualundervisningen tilbage,« siger kunstneren Jens Galschiøt.

FOTO: FLEMMING KROGH

del af folkene med sig ved at råbe blasfemi, og at vi var danskere - dem med Muhammed-tegningerne. Det gav nogle voldsomme reaktioner, hvor nogle var imod os, andre var med,« fortæller Jens Galschiøt, der efter besøget i Århus tager sine skulpturer og aids-debatten med videre til Rom, London, New York og Texas.

»Vi fjernede korset, så hun blot stod stigmatiseret på tæerne. Det tog pusten ud af diskussionen. Debatten om blasfemi gider jeg slet ikke. Det er røvsygt i denne sammenhæng. Det her handler om en global debat omkring aids og prævention.«

Kunstneren ønsker, at vi danskere tager opråbet til os:

»Hver gang der er sket terrorangreb et sted i verden, venter vi, at samtlige muslimer i landet stiller sig op på en lang række og undskylder, hvad der er sket. Nu er det os alle, der skal stå frem og gøre opmærksom på den perfide katolske fortolkning af biblen, der lyver om, at prævention ikke er effektiv, og at paven er på vildspor,« siger Jens Gal-

schjøt ved skulpturen 'I Guds Navn', der kan ses ved Kvindemuseet. Desuden har Jens Galschiøt en udstilling hos Galleri Jarsbo, Skolebakken 7, fra på lørdag kl. 12.00 til 13. marts.

thn@urban.dk

Bladgruppe: Landsdækkende dagblade
 Oplagstal: 25296
 Læsertal: 101000
 Udgivelsesområde: Landsdækkende

Kirker tager forny et abort- provokation med ro

I København blev billedhugger Jens Galschiøts skulptur af en korsfæstet, gravid teenager placeret på domkirkepladsen med domprovstens velsignelse. I Århus blev kirken ikke blandet ind i sagen

AF JANNIE
HOLM ANDERSEN

I går blev billedhugger Jens Galschiøts syv meter høje skulptur af en korsfæstet, gravid teenager med titlen "I Guds Navn" stillet op og indviet i Århus.

Den kom lige fra København, hvor opstillingen var en del af kirkens projekt, som både domprovst og menighedsråd bakkede aktivt op om.

Det skabte debat, kontroverser og provokerede især i katolske kredse. Også i Århus var og er det Galschiøts mål at skabe debat om konservative kristnes syn på

abort og herunder især den katolske kirkes holdning:

– Når den katolske verden bruger Gud som rambuk mod prævention, og når paven kalder kondomer for en form for abort, så er det misbrug af Guds navn. Det bør den protestantiske kirke tage klart afstand fra, siger han, men får ikke umiddelbart som i København opbakning fra kirken.

Domkirken, domprovst og menighedsråd skulle egentlig have været involveret, men menighedsrådet nåede på grund af tidspress ikke at sige god for projektet, og menighedsrådsformanden mødte op til indvielsen som privatperson.

Jens Galschiøt påtager sig dog selv en del af skylden for, at kirken ikke blev en mere synlig medspiller i Århus. Samtidig betegner han dog kirken som temmelig langsommelig og holder fast i, at den nok kunne have været mere aktiv, hvis den virkeligt ville.

– For det er klart, det har en større effekt, når kirken officielt er blandet ind i det. Det har en stor signalværdi, siger han.

En af de fremmødte tilskuere ved opstillingen i går, Hanne Hansen, ærgres sig også:

– Der er en særlig kraft i, at den protestantiske kirke tager afstand fra abort- og præventionsforbud ved officielt at deltage, siger hun.

Domprovsten og biskoppen i Århus har ingen kommentarer til selve kunstværket. Som biskop Kjeld Holm siger:

– Jeg er ikke forarget, og

jeg har ikke så meget mere at sige til det.

Den katolske menighed i Århus tager også skulpturen, som angriber det katolske syn på abort, med ro.

– Vi vidste dårligt, at den var kommet til Århus. Så nej, demonstrationer og aktioner fra vores side bliver der ikke noget af, lover præst P. Adolf Meister.

holm.andersen@kristeligt-dagblad.dk

Billedhugger Jens Galschiøt (th.) præsenterede sin korsfæstede teenager for en lille flok århusianere i går. De var glade for happeningen, men enkelte bed mærke i, at domkirken ikke var en aktiv del af projektet. – Foto: Flemming Jeppesen.

I GUDS NAVN

♦ Jens Galschiøts korsfæstede teenager bliver stående i Århus i Kvindemuseets park "Mathilde Fibigers Have" indtil den 12. marts. På lørdag åbnes en særudstilling på Galleri Jarsbo i Århus med flere af Galschiøts værker, blandt andet "Skamstøtten", "Djævelen" "Hungerdrengen" og en påklædt udgave af den korsfæstede teenager. Hele udstillingen har "I Guds Navn" som overordnet tema.